

Jeg vil også godt lige sige, nu hvor ministeren har sagt de fine ord om, at vi skulle bevare landområderne, at det forlig, der lige er indgået her mellem Enhedslisten og Socialdemokratiet, jo lægger skat på os, som bor på landet. Nu tager jeg lige her fra Jyllands-Posten: Øget beskatning af varebiler – 800 mio. kr. Øget afgift på biler med airbag – 980 mio. kr. Og passagerafgift på indenrigsfly – 150 mio. kr. Og det er jo mest os i landdistrikterne, som engang imellem skal have en flybillet. Det er altså alt sammen noget, der går den forkerte vej og vil være med til at affolke landområderne.

Ministeren nævnte også i sin tale, at der skulle være reelle ligeværdige muligheder for alle. Vi skal væk fra betonagtigheden, sagde ministeren, og så nævnte ministeren, at det rent faktisk gik godt i landdistrikterne, og det er også rigtigt. Jeg har her en artikel fra Jyllands-Posten. Der står: Landsbyerne har grebet fat i opsvinget. Trods butiksdød og faldende beskæftigelse inden for både landbrug og fiskeri klarer de små byer i landdistrikterne sig bedre end den øvrige del af Danmark. Det er også korrekt, og det er jo, fordi de, der bor på landet, og de, der flytter ud på landet, er dem, der tager initiativet. Det er dem, der gider, det er dem, der vil, og derfor er det dér, væksten er og skal være fremover.

Så vil jeg slutte af med min kæphest, og det er jo zoneloven. Der er jo ingen tvivl om, at det, der har bremset en udvikling i landområdet, er den snærende zonelovskompetence, som ikke bare rammer, når folk ønsker at etablere sig i landområderne, men også når de vil bygge et lille hus. Og den politik blev jo båret frem af et flertal her i Folketinget.

Jeg sidder selv i Naturklagenævnet, og der har vi fået et bilag, som beskriver helårshuse i det åbne land. Der skriver man, at det fremgår af cirkulære og vejledning og anden litteratur samt administrativ praksis i overensstemmelse hermed, at der som hovedregel ikke bør gives tilladelse til opførelse af boliger i landzone.

Der er så flertal for, at man som hovedregel aldrig skal give tilladelse til at opføre en by i landzone, og derfor er det meget, meget svært at få en vækst her.

Der er en opgørelse over de ting, der har været i Naturklagenævnet, og det er jo kun dem, der er gået hele vejen igennem. Dér står så, at Naturklagenævnet har stadfæstet 10 afslag fra amterne og kun givet ret i én, og det er en, der har været oppe hos politikerne. Det drejer sig om udstykning. Og ved opførelse af helårsbolig

er der 21, der har fået afslag, og ingen, der har fået tilladelse, på trods af at det var huludfyldninger.

Det kan vi ikke rette op på her, men det viser bare, at det, Naturklagenævnets flertal gør, er jo, hvad de mener der er politisk flertal for herinde i Folketinget. Derfor er Folketingets flertal, amterne og Naturklagenævnet med til at bremse en sund udvikling ude i vort åbne land. Og hvis vi ikke tager fat på det, så kan vi skrive alt det, vi vil, i vores rapporter, og så får vi ikke den udvikling, som vi ønsker.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Den 23. maj sidste år havde vi en meget dramatisk debat her i salen om landsplanredegørelsen. Det skyldtes, at der var et flertal – det viste sig ikke at være helt et flertal, men næsten et flertal – i Folketinget, som var utilfreds med den landsplanredegørelse, der var fremlagt. Der blev dengang foreslået en dagsorden, som gik på, at redegørelsen skulle trækkes tilbage, og at der skulle sendes et revideret forslag ud til høring, og at høringsprocedurerne skulle fastholdes. Samtidig skulle der vedlægges et reelt alternativ og beskrives alternative udviklingsmodeller, herunder bl.a. en model med vægt på udvikling af landsbyer og landdistrikter. Dagsordenen blev ikke vedtaget. Det stod lige, og så faldt forslaget.

Men jeg vil gerne kvittere ministeren for alligevel at have fulgt dagsordenen, for ministeren gjorde det kloge at lave et forslag til en ny landsplanredegørelse og også sende den ud efter den samme form for høringsprincip og yderligere tilføje alternative udviklingsmuligheder som modeller til landsplanredegørelsen.

Især en af modellerne synes jeg var meget interessant, nemlig den, som er vores politik. Det er, at man forsøger at dæmpe op for den uhammede centralisering, som er et resultat af, at det alene er den økonomiske vækst og markedsøkonomien, der styrer planlægningen, og at prøve at se på, hvad det er, der sker, hvis man tvinger en decentral udvikling igennem samtidig med en økologisk omstilling af samfundet.

Jeg vil ikke sige, at alle detaljerne i den måde, som alternativet var beskrevet på, er fuldstændig, som jeg kunne tænke mig det, men det har i hvert fald været med til, synes jeg, at begynde at ridse op, at der er en anden vej for udviklingen af planlægningen i Danmark. Og jeg vil gerne takke ministeren for, at det har fundet vej ind i planlægningen.